

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Borrell

Segons el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, '*borrell*' és el forat de la bota on s'aboca el vi. Vet aquí. L'*Onomasticon Cataloniae* Joan Coromines sosté que els Borrell som inflats, orgullosos. Per això quan em sento melangiós o eufòric, poso mà al **Wifred Borrell II** (927-993), comte d'Osona, de Barcelona, de Girona i de l'Urgell, fill de Guifré el Pilós. Ah, doncs què! Així les coses, llegeixo que a La Pobla de Segur, l'esquerrà alcalde **Marc Baró Bernaduca** (La Pobla de Segur, 45 anys) ha convocat el veïnat major de 16 anys a un referèndum per decidir si li retiren a **Josep Borrell Fontelles** (La Pobla de Segur, 75 anys), il·lustre fill de la vila, el nom que li van posar a una avinguda. Borrell gairebé ho ha estat tot en política, tan nacional com internacional. Borrell no és un borrall, però té un però: és sociata. Ja hi som. Amb la ideologia hem topat, que mai no diria l'idealista **Don Quijote**. Fotuda presó la ideologia. Diuen que per a l'individu que no té idees, la ideologia és com la perruca per un calb. Quant la neura de posar noms i dates a carrers i places, és tot un símptoma del '*Vanitas vanitatum omnia vanitas*' (Eclesiastès. 1, 2). Als pragmàtics Estats Units d'Amèrica, les numeren: Cinquena Avinguda.